

เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน (Inner Mongolia Autonomous Region)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่ตั้งและประชากร

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศจีน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,183,000 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.3 ของพื้นที่รวมทั้งประเทศ โดยมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 รองจากเขตปกครองตนเองซินเจียง และเขตการปกครองตนเองทิเบต ทั้งนี้ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศใต้มีพรมแดนติดกับมณฑลต่างๆ รวมทั้งสิ้น 8 มณฑลได้แก่ มณฑลเฮยหลงเจียง จีหลิน เหลียวหนิง เหอเป่ย์ ซานซี มณฑลกานซู และเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย ส่วนทิศเหนือติดกับประเทศมองโกเลียและประเทศรัสเซีย

ภูมิประเทศของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในประกอบด้วยพื้นที่ราบสูงร้อยละ 53.4 พื้นที่ภูเขาร้อยละ 20.9 พื้นที่เนินเขาร้อยละ 16.4 และแม่น้ำและทะเลสาบร้อยละ 0.8¹ โดยนอกจากพื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้แล้วส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูงพื้นที่ราบสูงที่สำคัญได้แก่ ที่ราบสูงถั่วเป่ย์เอ่อ ที่ราบสูงซีหลินกัวเล่อ ที่ราบสูงอาลาชาน และที่ราบสูงเอ่อเอ่อตัวซี โดยมีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,000 เมตร พื้นที่ทางทิศตะวันออกเป็นทะเลทรายปาตาดจีหลินและทะเลทรายโกบีซึ่งกินอาณาบริเวณชายแดนบางส่วน

รูปที่ 1.1 แผนที่เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ที่มา : <http://www.chinahighlights.com>

¹ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2559 จาก

<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/index.php>

สิ้นปี 2557 ที่ผ่านมาเขตปกครองตนเองมองโกเลียมีประชากรทั้งสิ้น 25.05 ล้านคน เป็นสัดส่วนประชากรชายและหญิงเท่ากับร้อยละ 51.78 และ 48.22 ตามลำดับ ประชากรจำนวน 14.91 อาศัยในเขตเมือง และประชากรจำนวน 10.14 ล้านคนอาศัยอยู่ในเขตชนบท ทั้งนี้มีอัตราการเกิดประชากรเท่ากับร้อยละ 9.3 และมีอัตราการตายเท่ากับร้อยละ 5.8 ประชากรส่วนใหญ่หรือกว่าร้อยละ 42.55 ประกอบอาชีพในภาคบริการ ประชากรร้อยละ 39.18 ประกอบอาชีพในการเกษตร และที่เหลือร้อยละ 18.27 ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม มีอัตราการว่างงานของประชากรในเขตเมืองอยู่ที่ร้อยละ 3.59²

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ³

เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีพื้นที่ราบสูงแอ่อแอ่ตัวซ้อยู่ทางทิศเหนือซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการทับถมของตะกอน ทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรแร่ธาตุมาก โดยเฉพาะถ่านหินและน้ำมัน ปัจจุบันมีการค้นพบแร่ธาตุมากกว่า 120 ชนิด ซึ่งเป็นแร่ธาตุที่ทำการสำรวจปริมาณแร่แล้ว 78 ชนิด ในจำนวนนี้มี 42 ชนิดที่มีปริมาณแร่มากเป็น 1 ใน 10 อันดับแรกของประเทศ โดยเฉพาะถ่านหิน มีการค้นพบถ่านหินในพื้นที่ทั้งหมดกว่า 100,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีการขุดสำรวจแล้วเป็นปริมาณกว่า 240,000 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของปริมาณถ่านหินที่ผลิตได้ทั้งประเทศ และมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากมณฑลชานซี

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในยังมีทรัพยากรน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติมาก โดยน้ำมันปิโตรเลียมคาดว่ามียังมีปริมาณ 2,000-3,000 ล้านตัน และก๊าซธรรมชาติมีประมาณ 1,000,000 ล้านตัน ส่วนแร่โลหะชนิดต่างๆ ทั้งประเภทโลหะที่มีสี และโลหะที่ไม่มีสี อาทิ แร่สังกะสี แร่พลัมเบียมแร่สแตนนัม แร่บิสมีส แร่ทองแดง แร่โมลิบดีไนต์ และแร่ลูมิเนียม เป็นต้น ล้วนมีในปริมาณมากและหลากหลายชนิด โดยในจำนวนนี้ แร่สังกะสี แร่พลัมเบียมแร่สแตนนัม และแร่บิสมีสมีเป็นปริมาณมากอยู่ใน 5 ลำดับแรกของประเทศ สำหรับแร่ฟลูออไรด์มีปริมาณมากที่สุดในประเทศ ทั้งนี้ มองโกเลียในเป็นแหล่งแร่ฟลูออไรด์ที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากรป่าไม้ที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ ต้นสน และต้นเบิร์ช (Birch) เป็นต้น และยังมีทรัพยากรพลังงานลมที่สามารถผลิตพลังงานลมได้ 200 วัตต์ต่อตารางเมตร โดยมากกว่าร้อยละ 70 ของปริมาณกระแสลมสามารถนำมาใช้ผลิตพลังงานได้

นอกจากนี้ ยังมีทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 86,667,000 เฮกเตอร์ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.3 ของพื้นที่ทุ่งหญ้าทั้งประเทศ พื้นที่ทุ่งหญ้าของมองโกเลียในมีพื้นที่สูงกว่า 1,000 ชนิด มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการทำปศุสัตว์

²Statistical Bureau of Inner Mongolia (2015). Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015. Beijing: China Statics Press, 2015

³ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). ข้อมูลพื้นฐานเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2559จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/index.php>

1.3 เมืองสำคัญและเขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ⁴

เมืองสำคัญ

นครฮูเหอเห่าเท่อ (Hohhot) : เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้รับการขนานนามว่า “เมืองแห่งสีเขียว” นครฮูเหอเห่าเท่อมีประชากรชนชาติมองโกลอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากที่สุด มีชนส่วนน้อย ได้แก่ ชนชาติฮั่น แมนจู หุย เกาหลี และอื่น ๆ รวมทั้งหมด 36 ชนชาติ นครฮูเหอเห่าเท่อเป็นเมืองสำคัญในอันดับต้นๆ ของประเทศจีนในด้านการทำฟาร์มปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงวัว แกะ และแพะ นอกจากนี้ ยังมีการเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นๆ ได้แก่ เป็ด ห่าน กวาง และกระต่าย ส่วนอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ

เมืองเปาโถว (Baotou) : เป็นเมืองอุตสาหกรรมใหญ่เป็นอันดับหนึ่งและเป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน และได้รับการจัดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมหลัก โดยเป็นแหล่งผลิตเหล็กที่สำคัญของมองโกเลียใน และเป็นแหล่งแร่เหล็กแหล่งใหม่ของประเทศจีนทางตอนเหนือ ทั้งนี้เมืองเปาโถวตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาหยินชานและเทียนชาน ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญของมองโกเลียใน ภูเขาหยินชานและเทียนชานอุดมไปด้วยแร่โลหะและแร่โลหะมากกว่า 100 ชนิด รวมทั้งยังมีถ่านหินอีกเป็นปริมาณมาก ซึ่งทำให้เมืองเปาโถวและเมืองรอบข้างเป็นแหล่งผลิตถ่านหิน โดยมีปริมาณการผลิตมากกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตถ่านหินทั่วประเทศ

เขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฮูเหอเห่าเท่อแห่งชาติ⁵ : ก่อตั้งเมื่อปี 2535 และได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติในเดือนกรกฎาคม 2543 เป็น 1 ใน 49 เขตพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติที่มีพื้นที่ทั้งสิ้น 240 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันมีพื้นที่ก่อสร้างทั้งสิ้น 40 ตารางกิโลเมตร มีประชากรในเขตกว่า 120,000 คน ภายในเขตพัฒนาฯ ประกอบด้วย 6 เขตพัฒนาเศรษฐกิจและ 1 ตำบล ได้แก่ เขตอุตสาหกรรมซาเอ่อฉิน เขตอุตสาหกรรมหู่อี้ เขตอุตสาหกรรมจินชว่น เขตอุตสาหกรรมส่งออกฮูเหอเห่าเท่อแห่งชาติ เขตโลจิสติกส์ไปถ่า เขตนักศึกษาต่างชาติ และตำบลซาเอ่อฉิน เน้นการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมไอที อุตสาหกรรมยาชีวภาพ อุตสาหกรรมวัสดุสมัยใหม่ อุตสาหกรรมการสกัดและแปรรูปทองคำและเงิน อุตสาหกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์นม และอุตสาหกรรมอาหารปลอดภัย นอกจากนี้ เขตนี้ยังมีจุดเด่นคือ เป็นฐานอุตสาหกรรมยาระดับประเทศ และเป็นเขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงด้วย

ในเขตนี้มีการลงทุนจากบริษัทยักษ์ใหญ่ของจีน อาทิ บริษัท TCL Corporation บริษัท Skyworth บริษัท ShuangQi Pharmaceutical Co.,Ltd บริษัท Inner Mongolia Grand Pharmaceutical Co., Ltd และบริษัท Inner Mongolia Saibeixing Beer เป็นต้น

ในปี 2557 เขตพัฒนาฯ นี้มีมูลค่าผลผลิตอุตสาหกรรม 35,500 ล้านหยวน มีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมูลค่า 25,500 ล้านหยวน

⁴ ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในจีน(2559). เมืองสำคัญ/เขตพัฒนาเศรษฐกิจเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน. สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2559 จาก <http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/inner-mongolia/city.php>

⁵ เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฮูเหอเห่าเท่อแห่งชาติ(2559). ภาพรวมเขตพัฒนาเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 7 สิงหาคม 2559 จาก <http://www.china.org.cn/english/SPORT-c/75843.htm>

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

2.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญ

ในปี พ.ศ. 2558 เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเท่ากับ 1.8 ล้านล้านหยวน เป็นอันดับที่ 16 ของจีน และมีรายได้ต่อหัวของประชากรอยู่ที่ 71,992.65 หยวน เป็นลำดับที่ 6 ของจีน⁶

ในปี พ.ศ. 2559 เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเท่ากับ 1.86 ล้านล้านหยวนเป็นอันดับที่ 16 ของจีน และมีรายได้ต่อหัวของประชากรอยู่ที่ 74,203 หยวน เป็นลำดับที่ 7 ของจีน⁷

ตารางที่ 1.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2553	2554	2555	2556	2557	การเปลี่ยนแปลงเทียบกับปี 2556 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในมณฑล (พันล้านหยวน)	1,167.20	1,436.58	1,558.00	1,683.24	1,777.02	5.57
Per Capita GRP (หยวน)	47,347.00	57,974.00	63,886.00	67,498.00	71,046.00	5.26
มูลค่าเพิ่มจากผลผลิต						
- อุตสาหกรรมภาคการเกษตร (พันล้านหยวน)	109.50	130.60	144.86	159.94	162.79	1.78
- อุตสาหกรรมภาคการผลิต (พันล้านหยวน)	636.80	803.80	880.20	908.42	911.98	0.39
- อุตสาหกรรมการผลิต	561.80	710.20	773.60	794.44	790.44	-0.5
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	74.90	93.60	106.60	113.98	121.76	6.83
- อุตสาหกรรมภาคบริการ (พันล้านหยวน)	420.90	1,090.00	563.10	614.88	702.25	14.21
การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (พันล้านหยวน)	897.20	1,090.00	1,311.20	1,552.07	1,207.42	-22.21
การค้าปลีก (พันล้านหยวน)	338.40	399.17	457.25	511.42	565.76	10.63
เงินเฟ้อ (ดัชนีราคาผู้บริโภค, %)	3.20	5.60	3.10	3.20	-	-
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.30	4.70	4.00	4.09	6.40	56.48
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	5.40	7.30	7.30	7.90	8.15	3.16
การลงทุนจากต่างประเทศ						
- มูลค่าของสัญญา (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	-	-	-	-	-	-
- มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.60	4.00	3.90	4.84	4.17	-13.84

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

⁶ <http://xxw3441.blog.163.com/blog/static/7538362420163481733782>

⁷ <http://lt.cjdbj.net/thread-2358200-1-1.html>

ในปี 2557 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมาจากภาคการเกษตรร้อยละ 9.2 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 51.3 และอุตสาหกรรมด้านการบริการร้อยละ 39.5 ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2557

รายการ	มูลค่า (พันล้านหยวน)	สัดส่วน ต่อมูลค่ารวม (%)
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของมณฑล	1,777.02	100
ภาคการเกษตร	162.79	9.2
ภาคอุตสาหกรรม	911.98	51.3
- อุตสาหกรรมการผลิต	790.44	44.5
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	121.76	6.8
ภาคบริการ	702.25	39.50
- ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้า และไปรษณีย์	131.39	7.39
- ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก	175.69	9.89
- ธุรกิจด้านที่พักอาศัยและจัดเลี้ยง	56.93	3.20
- ธุรกิจการเงิน	72.42	4.07
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	44.3	2.49
- อื่นๆ	221.52	12.46

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015, National Bureau of Statistics of China

มูลค่าหลักของภาคอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 86.62 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่วนอุตสาหกรรมก่อสร้างมีมูลค่าร้อยละ 13.38 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรม สำหรับภาคบริการ มูลค่าหลักมาจากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจคมนาคมขนส่ง จัดเก็บสินค้าและไปรษณีย์ และธุรกิจด้านที่พักอาศัยและจัดเลี้ยง ตามลำดับ

2.2 ภาคการเกษตร

ในปี 2557 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีพื้นที่สำหรับการเกษตรทั้งสิ้น 73,560 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ปลูกธัญพืช 56,510 ตารางกิโลเมตร ทั้งนี้ในปี 2557 มีมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรทั้งสิ้น 277.98 พันล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 2.91 โดยมูลค่าจากการเพาะปลูกมากที่สุด 140.84 พันล้านหยวน ตามมาด้วยการเลี้ยงสัตว์ และการทำป่าไม้ ทั้งนี้ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้แก่ ผลไม้ และธัญพืช เช่น ซีเรียล ข้าวโพด

ตารางที่ 1.3 มูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2557

รายการ	มูลค่าปี 2553 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2554 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2555 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2556 (พันล้าน หยวน)	มูลค่าปี 2557 (พันล้าน หยวน)	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าผลผลิตทาง การเกษตร	184.4	220.5	244.93	269.95	277.98	2.91
การเพาะปลูก	90	105.8	117.2	132.81	140.84	6.05
การป่าไม้	7.7	9.3	9.78	9.61	9.64	0.31
การเลี้ยงสัตว์	82.2	99.8	111.89	120.85	120.57	-0.23
การประมง	1.6	2.4	2.61	2.9	2.91	0.34

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

ตารางที่ 1.4 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2557

รายการ	ปริมาณปี 2553	ปริมาณปี 2554	ปริมาณปี 2555	ปริมาณปี 2556	ปริมาณปี 2557	สัดส่วนการ เปลี่ยนแปลง (%)
	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	(หมื่นตัน)	
เมล็ดพืช	2,158.20	2,387.50	2,528.50	2,773.00	2,753.00	-0.72
ซีเรียล	1,821.20	2,012.20	2,180.90	2,433.60	2,493.10	2.44
ข้าว	74.8	77.9	73.3	56	52.4	-6.43
ข้าวสาลี	165.2	170.9	188.4	180.4	153.9	-14.69
ข้าวโพด	1,465.70	1,632.10	1,784.40	2,069.70	2,186.10	5.62
เมล็ดถั่ว	166	171.3	162.9	138.3	98.5	-28.78
พืชจำพวกมัน (Tubers)	171	204	184.7	201.1	161.4	-19.74
คอตตอน	0.1	0.2	0.2	0.2	0.2	0
เมล็ดฝักน้ำมัน	128.1	133.9	145.1	158.1	170.3	7.72
เมล็ดถั่ว	22.4	24	30.7	33.7	39.6	17.51
ฝัก	1350.9	1440.2	1476.3	1421.1	1472.7	3.63
ปืธูท	161	157.7	167.9	181.4	160.2	-11.69
ใบยาสูบ	1.5	1.5	1.4	1.3	1.1	-15.38

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

2.3 ภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2554 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีมูลค่าผลผลิตด้านอุตสาหกรรม (Gross Industrial Output Value) ทั้งสิ้น 2 ล้านล้านหยวน โดยมีค่าสัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมดังตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 สัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในต่อ GRP (%)

ประเภท	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557
อุตสาหกรรมภาคการเกษตร	12.50	11.70	9.50	9.40	9.10	9.10	9.50	9.20
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	51.80	55.00	52.50	54.50	56.00	55.40	54.00	51.30
- อุตสาหกรรมการผลิต	45.00	48.90	46.20	48.10	49.50	48.70	47.00	44.50
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	6.80	6.10	6.30	6.40	6.50	6.70	6.80	6.80
อุตสาหกรรมภาคบริการ	35.70	33.30	38.00	36.10	34.90	35.50	36.50	39.50

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

อุตสาหกรรมที่มีความได้เปรียบทั้งหกของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน คือ อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมหาลอมโลหะ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือ/อุปกรณ์เพื่อการผลิต ประกอบ หรือติดตั้ง อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตจากการเกษตรและปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง สร้างมูลค่าเพิ่มรวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 90

ตารางที่ 1.6 ผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในปี 2557

ผลิตภัณฑ์	หน่วย	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
ไฟฟ้า	(ร้อยล้านkwh)	2,483.90	2,972.90	3,116.89	3,567.14	3,857.81	8015
ถ่านหิน	(หมื่นตัน)	78,913.00	98,441.00	106,603.00	103,030.00	99,391.26	-3.53
โทรทัศน์สี	(หมื่นเครื่อง)	204.40	261.10	838.23	373.76	349.78	-6.42
ซีเมนต์	(หมื่นตัน)	5,454.30	6,499.30	5,872.06	6,497.96	6,310.12	-2.89
ผ้า	(หมื่นเมตร)	9,813.00	10,192.00	4,153.00	3.00	-	-
เหล็กที่ยังไม่ได้นำไปหลอม	(หมื่นตัน)	1,359.00	1,431.10	1,326.43	1,367.23	1,330.72	-2.67
เหล็ก	(หมื่นตัน)	1,232.80	1,669.80	1,734.14	1,978.56	1,661.48	-16.03
โลหะภัณฑ์	(หมื่นตัน)	1,341.40	1,417.30	1,661.82	1,797.74	1,763.16	-1.92
เกลือ	(หมื่นตัน)	278.40	311.00	253.46	243.02	193.67	-20.31

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

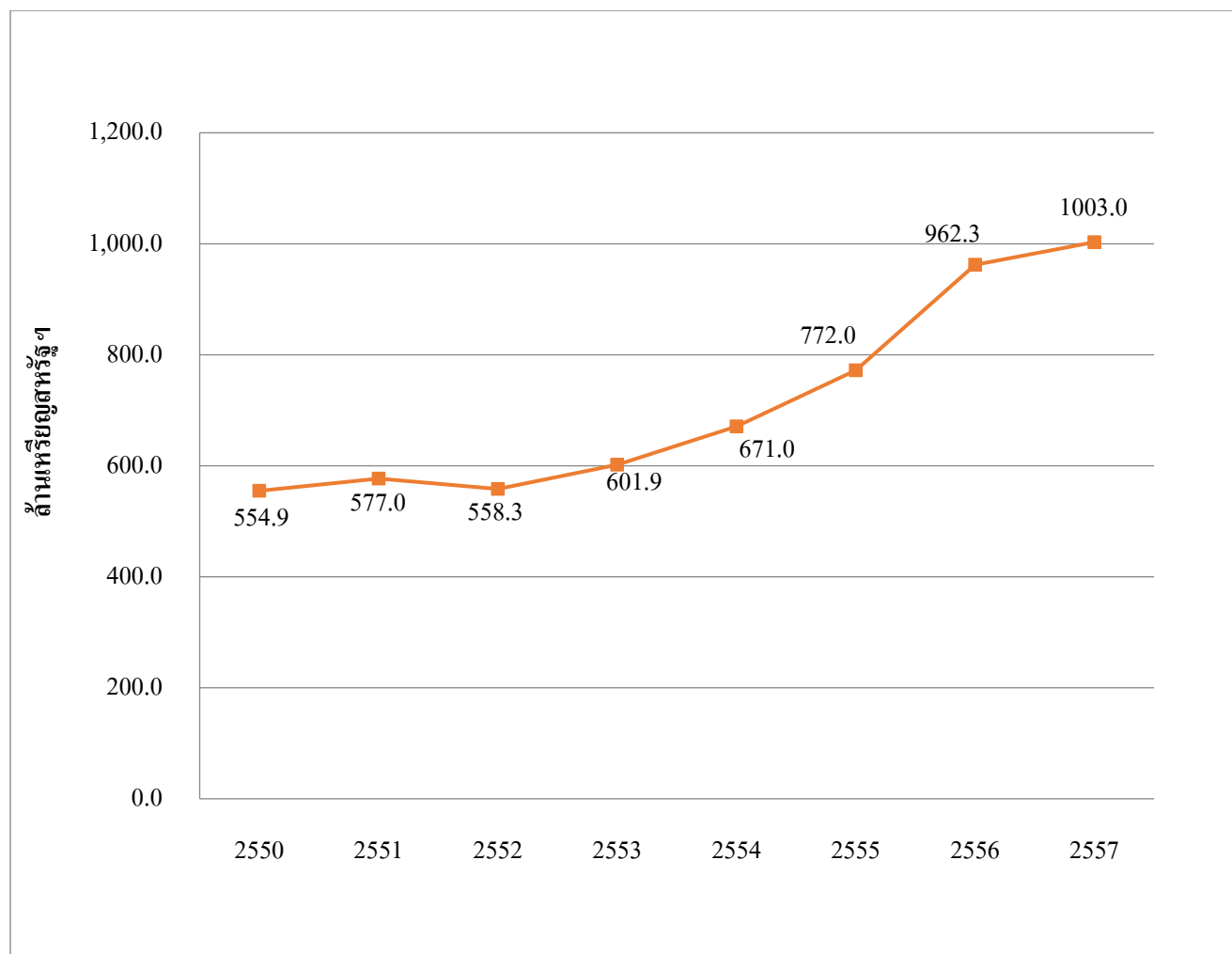

2.4 ภาคบริการ

2.4.1 ธุรกิจการท่องเที่ยว

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง อาทิ พงษ์ฮั่วโป่งเก๋าลาเก๋อ, สุสานวังเจาจิน, พงษ์ฮั่วซีลามูเหยิน เป็นต้น ในปี 2557 มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1,003 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศทั้งสิ้น 1.67 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 3.73 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1.60 ล้านคน และเป็นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกง มาเก๊า และไต้หวัน 0.07 ล้านคน ดังรูปที่ 1.2 และตารางที่ 1.7

กราฟที่ 1.2 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในแต่ละปี

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

ตารางที่ 1.7 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปี

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนนักท่องเที่ยว (หมื่นคน)	142.8	151.5	159.17	161.61	167.12	3.41
ชาวต่างชาติ	140	147.6	151.46	155.31	160	3.02
มองโกเลีย	75.9	81.1	81.32	79.01	78.24	-0.97
รัสเซีย	50	51.7	55.37	63.86	63.33	-0.83
ญี่ปุ่น	4.5	4.1	2.62	2.09	2.56	22.49
สหรัฐอเมริกา	1.2	1.2	1.08	1.32	1.59	20.45
เยอรมัน	0.84	0.7	0.65	0.52	0.84	61.54
ฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน	2.8	3.9	7.71	6.3	7.09	12.54

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

2.4.2 ธุรกิจประกันภัย

ในปี 2557 ธุรกิจประกันภัยในเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีรายได้จากเบี้ยประกัน 31,396.92 ล้านหยวน โดยเป็นรายได้จากเบี้ยประกันทรัพย์สิน 14,458.47 ล้านหยวน และเป็นรายได้จากเบี้ยประกันชีวิต 16,938.45 ล้านหยวน สำหรับค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้มีมูลค่ารวม 11,045.19 ล้านหยวน โดยเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภททรัพย์สิน 7,132.30 ล้านหยวน และเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภทชีวิต 3,912.89 ล้านหยวน ดังตารางที่ 1.8

ตารางที่ 1.8 รายได้จากเบี้ยประกันและค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้ในปี 2557

รายการ	ประกันทรัพย์สิน (ล้านหยวน)	ประกันชีวิต (ล้านหยวน)	รวม (ล้านหยวน)
รายได้จากเบี้ยประกัน	14,458.47	16,938.45	31,396.92
ค่าสินไหมที่ชดใช้	7,132.30	3,912.89	11,045.19

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

2.5 การลงทุนจากต่างประเทศ

จากข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติพบว่า ในปี 2557 เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีการลงทุนจริงจากต่างประเทศทั้งสิ้น 4.17 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งลดลงจากปี 2556 ที่มีมูลค่า 4.84 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ดังตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

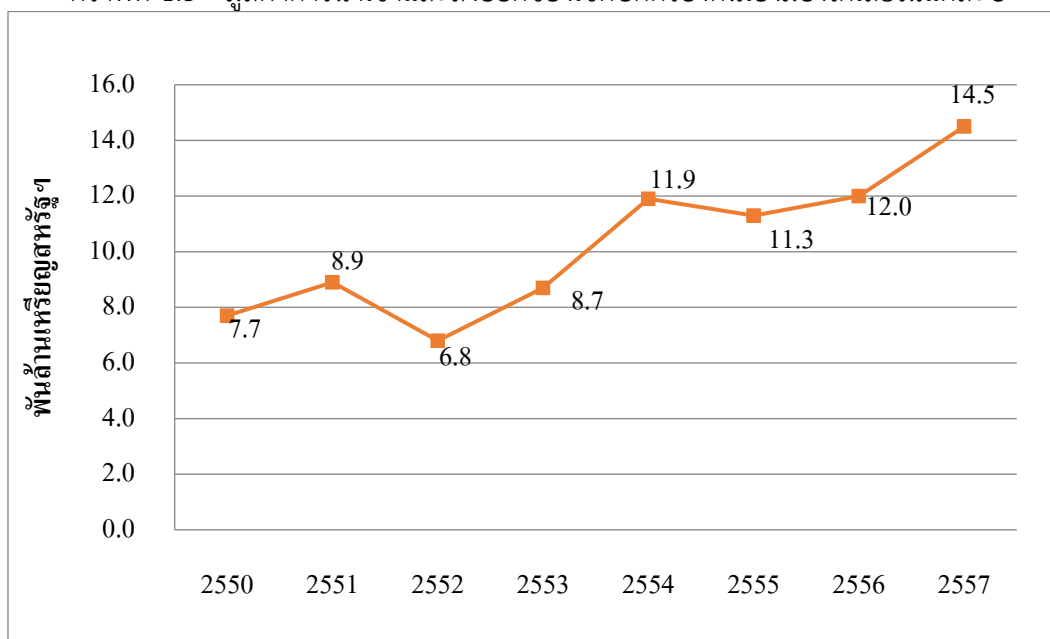
รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.6	4	3.9	4.84	4.17	-13.84

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

2.6 การค้าระหว่างประเทศ

ในปี 2557 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออก ของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในเท่ากับ 14.55 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 20.83โดยมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 6.40 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.48 มูลค่าการนำเข้าเท่ากับ 8.15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 13.16

กราฟที่ 1.3 มูลค่าการนำเข้าและส่งออกของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในแต่ละปี

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

การค้าต่างประเทศของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในหลายปีที่ผ่านมา โดยตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุด คือ มองโกเลีย โดยมีมูลค่าถึง 926 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ตามมาด้วย รัสเซีย เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ตามลำดับ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ส่งออกส่วนใหญ่ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเหล็ก ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เคมีภัณฑ์อุปกรณ์ และชิ้นส่วนยานพาหนะ รวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังแสดงในตารางที่ 1.10

ตารางที่ 1.10 มูลค่าสินค้าส่งออกที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.3	4.7	4	4.09	6.4	56.48
ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเหล็ก	0.9	1.2	0.98	1.07	1.5	40.19
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	0.6	0.8	1.03	1.03	1.23	19.42
เคมีภัณฑ์	0.6	0.9	0.52	0.6	1.07	78.33
อุปกรณ์และชิ้นส่วนยานพาหนะ	0.3	0.6	0.25	0.25	0.32	28
เครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า	0.1	0.2	0.23	0.2	0.37	85

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

ทางด้านการนำเข้าสินค้านั้น ประเทศที่เขตปกครองตนเองมองโกเลียมีการนำเข้าสินค้าในปริมาณมากที่สุดได้แก่สหรัฐอเมริกาญี่ปุ่น และเยอรมันโดยมีผลิตภัณฑ์นำเข้าหลัก คือ น้ำแร่ ท่อนซุงน้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ แร่เหล็กและแร่ทองแดง เป็นต้น

ตารางที่ 1.11 มูลค่าสินค้านำเข้าที่สำคัญของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน

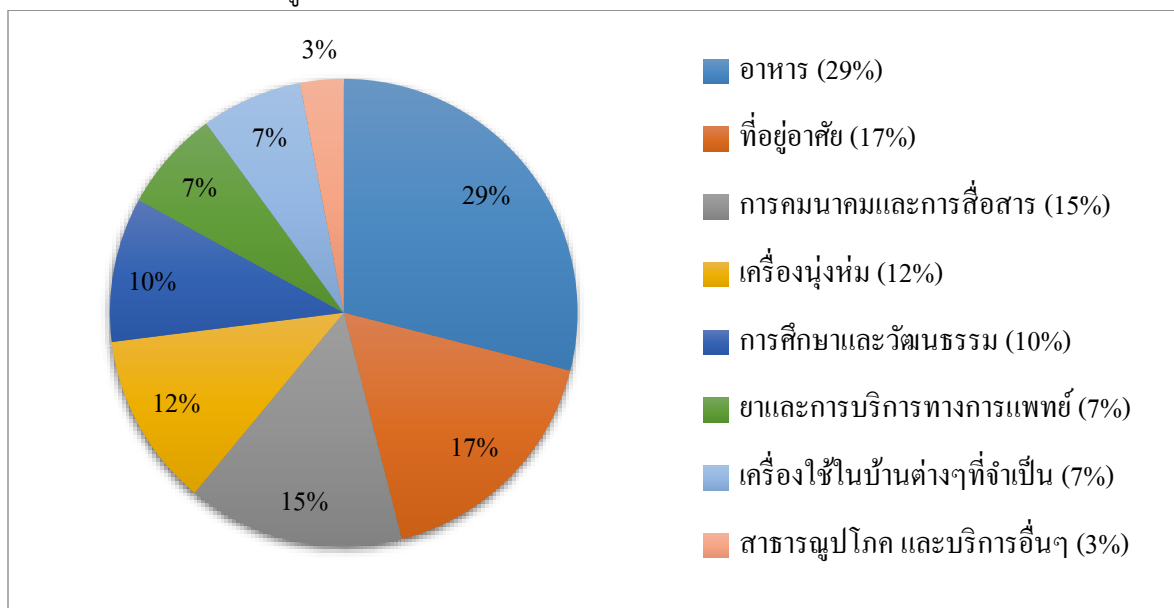
รายการ	2553	2554	2555	2556	2557	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	5.4	7.3	7.3	7.9	8.15	3.16
น้ำแร่	0.1	0.2	3.64	3.68	4.55	23.64
ท่อนซุง	0.9	1.1	0.7	0.63	0.69	9.52
น้ำมันดิบ	0.7	1.1	0.83	0.85	0.31	-63.53
แร่เหล็ก	0.1	0.2	0.54	0.73	2.35	221.95
แร่ทองแดง	0.1	0.1	0.17	0.15	0.24	60

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

2.7 ตลาดผู้บริโภค

ปี 2557 ประชากรเขตเมืองในเขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีรายได้สุทธิส่วนบุคคลเป็น 28,350 หยวน ต่อปีในขณะที่ค่าครองชีพต่อหัวของประชากรในเขตเมืองในปี 2557 อยู่ที่ 20,885 หยวน โดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุด 6,000 หยวน ตามมาด้วยค่าใช้จ่ายทางด้านที่อยู่อาศัย 3,619 หยวน และการคมนาคมและการสื่อสาร 3,095 หยวน ตามลำดับ

รูปที่ 1.4 โครงสร้างการใช้จ่ายของประชากรในเขตเมือง

ที่มา : Inner Mongolia Statistical Yearbook 2015

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน มีดังนี้

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในตั้งอยู่ทางตอนเหนือของจีน มีเขตติดต่อกับประเทศรัสเซีย และมีภูมิอากาศที่เย็นตลอดทั้งปี และมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรแร่ธาตุมาก โดยเฉพาะถ่านหิน น้ำมันปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติเป็นจำนวนมาก ซึ่งอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ได้แก่ อุตสาหกรรมพลังงาน เคมีและโลหะภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง แปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมากที่สุดของมณฑลเจียงซี ได้แก่ 2 อุตสาหกรรมดังรายละเอียดด้านล่าง ดังนี้⁸

อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ ทำให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำภาคการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ อีกทั้งยังมีปริมาณผลผลิตจำนวนมากและมีคุณภาพดีเยี่ยมอีกด้วย นอกจากนี้มองโกเลียในยังเป็นฐานในการส่งออกผลผลิตและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกษตรและจากสัตว์ที่สำคัญของจีน ทั้งนี้ เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีปริมาณผลผลิตอาหารทั้งหมดเป็นอันดับที่ 10 ของจีน มีปริมาณผลผลิตนมวัว เนื้อแกะ ขนแกะ ขนแพะ เมล็ดทานตะวัน ธัญพืชและถั่วเป็นอันดับที่ 1 ของจีน มีปริมาณผลผลิตเนื้อวัวเป็นอันดับที่ 3 ของจีน และมีปริมาณผลผลิตมันฝรั่งและมะเขือเทศเป็นอันดับที่ 2 ของจีน⁹

⁸ http://www.nmg.cei.gov.cn/ttxw/201701/t20170117_123088.html

⁹ <http://ny.china.com.cn/a/nmgmny/news/2017/0109/26770.html>

อุตสาหกรรมพลังงาน

เขตปกครองตนเองมองโกเลียในนั้นมีปัจจัยด้านทรัพยากรพลังงานที่อุดมสมบูรณ์ จึงทำให้มีศักยภาพในระบบการสำรองพลังงานที่ดี ส่งผลให้การสำรองถ่านหินนั้นอยู่ในลำดับที่ 1 ของจีน และการสำรองน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และพลังงานลมนั้นก็อยู่ในลำดับต้นๆของจีน¹⁰

นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต

อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์

จากข้อมูลรายงานว่า Mr. Li Jiheng เลขาธิการพรรคฯประจำเขตปกครองตนเองมองโกเลียในเน้นย้ำถึงการคว้าโอกาสการปฏิรูปโครงสร้างอุปทานในภาคการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการเพาะเลี้ยงพันธุ์ เพิ่มพื้นที่สีเขียว ผลิตสินค้าเกษตรและปศุสัตว์อินทรีย์ ผลักดันการพัฒนาร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมภาคบริการ สร้างตราสินค้าให้เป็นผลิตภัณฑ์สีเขียว (Green Product) สำหรับสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและปศุสัตว์ของเขตปกครองตนเองมองโกเลียในและให้สอดคล้องกับนโยบายการก้าวออกไป (Going Out Policy) ของจีน¹¹

อุตสาหกรรมพลังงาน

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 13 ของจีน เขตปกครองตนเองมองโกเลียในมีช่องทางพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงาน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้าน “นวัตกรรม” และ “ความสะอาด” เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาด้านนวัตกรรมในอุตสาหกรรมพลังงาน โดยเฉพาะพลังงานถ่านหิน พลังงานลม และพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งให้ความสำคัญกับการวางแผนระบบงานมาตรฐานด้านความสะอาดที่มีประสิทธิภาพสูงของถ่านหิน และทำตามหลักมาตรการการพัฒนาแปรรูปถ่านหินด้วยความเหมาะสมและด้วยความระมัดระวังอย่างต่อเนื่อง¹²

---

¹⁰ <http://www.nmsgskl.com/information/skl8/msg1018141032.html>

¹¹ <http://ny.china.com.cn/a/nmgmny/news/2017/0109/26770.html>

¹² <http://www.nmsgskl.com/information/skl8/msg1018141032.html>
